

Apokrif a Megfeszítetről

- Urunk! Tégy csodát, és csodával enyhíts szenvedésiden!
- Erőmet ez meghaladja.
- Emlékszem a csodára: öt árpakenyérrel és két kis hallal jóllakattál ötezer embert.
- Mert áhították a jóllakást.
- Emlékszem rád, kit midőn a galileabeli Kánában menyegzőre meghívtak vala, s elfogyott a bor, hat köveder vizet változtattál borrá.
- Bizony, úgy cselekedtem. Hiszen sokan voltatok, kik azt akartátok, hogy ama víz borrá váljék.
- Emlékszem, ladikba ülénk, és már harminç futamatnyira távolodánk a parttól, és erős szél kele, s lőn vihar és sötétség, Te pedig, Uram, a vízen jártodban érted el hajónk.
- Mivelhogy vártatok engem.
- Emlékszem, vala Kapernaumban egy királyi ember, akinek elsőszülött fia beteg vala. És az az ember azt kéré: Uram! Jöjj, mielőtt meghal gyermekem! És Te azt mondád: Menj, a te fiad él. És elméne, és amint megy vala, elébe jövének az ő szolgálai, és hírt hozának néki, mondván: A te fiad él. Vajon e csodát nem Te tetted, Uram?
- Bizony, úgy cselekedtem. Mert győtrődött érte az atya és áhította, hogy fiát hagyja el a láz.
- Emlékszem, amaž embernek, ki a Bethesda tavánál 38 esztendeig feküdt betegen, azt mondád: Kelj föl, vedd a te ágyadat és járj. És bár szombatnap vala akkor, Te a szombatnapot meg nem tartád, és nem tagadád meg a csodatételt.
- Bizony meg nem tagadám, mert még a szombatnap is hívság volt az ügyefogyottak, vakok, csonkák és aszkórosak reményéhez mérve, kik hittek bennem.
- Látván a csodákat, miket tettél, sokaknak támadt hite benned.
- Azért tettem csodákat, mivelhogy hittek az én nevemben.
- Uram, vajon szádtól nem veheted-e el most is a keserűség poharát?
- Nem tehetem. Ki kell azt innom.
- Vajon csodatévő erőd elfogyott?
- Nincsenek csodák, amikor egymagam vagyok.
- Hát nem vagyunk-e véled?
- Egyikőtök sem, amikor egymagam vagyok.
- Igaztalan vagy velünk, Uram!
- Bizony mondom néktek, íme megtagadtatik a kívánság szerint való csodák törvénye és megerősítettik a magány és a szenvedés, a hitetlenség és a kicsinység, az ingadozás és a rettegés, a hitehagyás és az árulás törvénye — és semmid sincs, ami segítene az elítélten. Ma egymagam vagyok, ember vagyok, és mindőtök egymagában van: ki-ki önnön félelmével és szálnalmával, futhatnékjával és tehetetlenségével.
- Mi szegény Urunk!
- Higgyetek és várjatok, míg visszatérek.

Kende Ágnes fordítása